

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 1974/2025
09.07.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Драгане Миросављевић и Зорице Булајић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Мирко Васиљевић, адвокат из ..., против тужене Специјалне болнице за психијатријске болести "Ковин" из Ковина, чији је пуномоћник Саша Јурић, адвокат из ..., ради поништаја решења, одлучујући о ревизији тужене, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 4050/24 од 21.11.2024. године, у седници одржаној 09.07.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против става првог изреке пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 4050/24 од 21.11.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против става првог изреке пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 4050/24 од 21.11.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Смедереву, Судска јединица у Ковину П1 1/22 од 13.02.2024. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца, па је поништено решење туженог бр. ... од 03.11.2021. године. Ставом другим изреке, одбијен је, као неоснован, тужбени захтев у делу којим је тражено да се обавезе тужена да тужиоца врати на рад. Ставом трећим изреке, тужена је обавезана да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 70.875,00 динара.

Апелациони суд у Београду је, пресудом Гж1 4050/24 од 21.11.2024. године, ставом првим изреке, одбио као неосновану жалбу тужене и потврдио пресуду Основног суда у Смедереву, Судска јединица у Ковину П1 1/22 од 13.02.2024. године, у ставу првом изреке. Ставом другим изреке, укинута је пресуда Основног суда у Смедереву, Судска јединица у Ковину П1 1/22 од 13.02.2024. године, у ставовима другом и трећем изреке и предмет упућен истом суду на поновно суђење у том делу.

Против става првог изреке правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је изјавила благовремену ревизију, због погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 10/23), у вези одредбе члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови прописани одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, за одлучивање о посебној ревизији тужене.

Предмет тражене правне заштите је законитост решења тужене о привременом удаљењу тужиоца са рада, због учињене повреде радних обавеза и то: несавесно или немарно извршавање радне обавезе; злоупотреба положаја и прекорачења овлашћења; непоштовање радне дисциплине прописане актом послодавца и пропуста у процедури у вези пацијената које има или може имати директне последице по његово здравствено стање. Побижана одлука којом је тужбени захтев тужиоца усвојен донета је применом одредбе члана 165. став 1. тачка 3. Закона о раду и не одступа од судске праксе изражене у одлукама Врховног суда у којима је одлучивано о захтевима са чињеничним стањем као у овој правној ствари, а тиче се примене чланова 165. и 167. Закона о раду. Указивање ревидента на погрешну примену материјалног права није од утицаја јер за примену института посебне ревизије није од значаја свака погрешна примена материјалног права на конкретно утврђено чињенично стање, већ само она која је од општег значаја за остваривање и заштиту људских права и обезбеђење стандарда правичног суђења, што овде није случај.

На основу одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије у смислу одредбе члана 410. став 2., у вези члана 441. Закона о парничном поступку и утврдио да ревизија није дозвољена.

Тужилац је тужбом од 04.01.2022. године тражио да суд поништи решење туженог којим је он привремено удаљен са рада. ,

Према природи тражене правне заштите ова парница спада у парнице из радних спорова.

Одредбом члана 441. Закона о парничном поступку, прописано је да је ревизија дозвољена у парницама о заснивању, постојању и престанку радног односа. У свим другим случајевима, ревизија није дозвољена, осим када се тужбени захтев односи на новчано потраживање, што овде није случај.

У конкретном случају, не ради се о парници из радних спорова у смислу одредбе члана 441. Закона о парничном поступку, код којих је ревизија увек дозвољена, јер предмет тражене правне заштите није заснивање, постојање или престанак радног односа, већ привремено удаљење запосленог са рада. Због тога ревизија тужиоца није дозвољена.

На основу одредбе члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**